

سرپرست اداره‌کل بنادر و دریانوردی استان بوشهر گفت: همزمان با دهه مبارک فجر، سه پروژه مهم عمرانی و زیرساختی در بنادر این استان به‌صورت ویدئوکفرانسی و با حضور رئیس‌جمهور و وزیر راه و شهرسازی به بهره‌برداری رسید.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، سیپاوش ارجمندزاده در آیین افتتاح پروژه‌های بنادر بوشهر اظهار کرد: این پروژه‌ها شامل جاده و پل دسترسی به مجتمع بندری نگین، ساختمان مرکز عملیاتی بندر و دریانوردی دیر و پروژه احداث اسکله شمع، عرشه و دایک سنگی بندر بوالخیر است که نقش مهمی در توسعه زیرساخت‌های بندری استان بوشهر دارند.

وی افزود: در آیین بهره‌برداری از ایسن پروژه‌ها، استاندار بوشهر و معاون امور بندری سازمان بنادر و دریانوردی به‌صورت حضوری در بندر بوشهر حضور داشتند.

سرپرست اداره‌کل بنادر و دریانوردی استان بوشهر بیان کرد: پروژه جاده و پل دسترسی به مجتمع بندری نگین با هدف تسهیل تردد کانتنر جزیره شیف و شرکت‌های پیرامونی، به طول ۹ کیلومتر و ۳۵۰ متر و اعتباری هشت هزار و ۵۰۰ میلیارد ریال اجرا شده و دسترسی ایمن به این مجتمع بندری را فراهم کرده است.

ارجمندزاده سرپرست اداره‌کل بنادر و دریانوردی استان بوشهر ادامه داد: پروژه احداث اسکله شمع، عرشه و دایک سنگی بندر بوالخیر نیز با طول ۱۵۰ متر و اعتباری ۲ هزار و ۷۰۰ میلیارد ریال، پس از ۱۵ ماه عملیات اجرایی، با هدف توسعه زیرساخت‌های بندری و ارتقای خدمات دریایی به بهره‌برداری رسید.

وی گفت: همچنین پروژه ساختمان مرکز عملیاتی بندر و دریانوردی دیر با اعتبار ۲۲۰ میلیارد ریال و پس از ۱۲ ماه عملیات اجرایی، با هدف تقویت و توسعه زیرساخت‌های عملیاتی این بندر افتتاح شد.

بادستور ویدئوکفرانسی رئیس‌جمهور؛ هفت طرح دریایی و بندری هرمزگان به بهره‌برداری رسید

همزمان با چهل و هفتمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، هفت طرح مهم دریایی و بندری هرمزگان با سرمایه‌گذاری ۸۷ میلیارد و ۶۲۰ میلیون ریالی بخش دولتی و خصوصی و با دستور ویدئوکفرانسی رئیس‌جمهوری به بهره‌برداری رسید.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، این طرح‌ها شامل احداث پایانه خدمات کانتینری و کالای کانتینری در بندر شهید رجایی، بهره‌برداری از یک فروند شناور راهنمایر، خرید و راه‌اندازی پنج دستگاه ترانستینر جدید، احداث پایانه کالاهای ترانزیتی و صادراتی و بهینه‌سازی و افزایش ظرفیت تجهیزات راهبردی بندری است.

همچنین تعمیرات اساسی دیوار پیرامونی بندر شهید رجایی و بهسازی دیوار حفاظت ساحلی گورزبن قشم با هدف ارتقای شاخص‌های ایمنی، جلوگیری از تخریب سواحل و توسعه زیرساخت‌های بندری و گردشگری دریایی، از دیگر طرح‌های دهه فجر امسال به شمار می‌رود که امروز افتتاح شد.

براساس این گزارش، ارزش خرید یک فروند شناور راهنمایر ویژه بندر شهید رجایی ۶ میلیارد و ۷۴۰ میلیون ریال بوده که با بهره‌برداری از آن، سرعت ارائه خدمات راهنمایی و عملیات بندری به شناورهای ورودی و خروجی افزایش پیدا می‌کند.

احداث مرحله نخست پایانه‌های کانتینری و کالاهای ترانزیتی و صادراتی در بندر شهید رجایی نیز با هدف ارتقای شاخص‌های ترانزیت، افزایش ظرفیت انبارش کالا، بهبود کارایی زنجیره لجستیک و کاهش زمان انتظار کشتی‌ها از سوی بخش خصوصی اجرا شده است.

با بهره‌برداری از این ۲ طرح سرمایه‌گذاری، ظرفیت عملیات‌های کانتینری به میزان ۶۶ هزار و ۴۰۰ TEU و ۱۲۰ هزار TEU افزایش پیدا کرده و در مجموع زمینه اشتغال ۳۳۰ نفر به صورت مستقیم فراهم شده است.

در همین راستا، با بهینه‌سازی و افزایش ظرفیت تجهیزات راهبردی بندری به ارزش ۲۹.۵ میلیون یورو توسط بخش خصوصی و همچنین خرید و بهره‌برداری از پنج دستگاه ترانستینر جدید به ارزش ۱۶ میلیون یورو از منابع داخلی سازمان بنادر و دریانوردی، فرآیند تخلیه و بارگیری کانتینرها در بندر شهید رجایی شتاب بیشتری خواهد گرفت.

در حوزه های مختلف از جمله ایمنسی و مدیریت بحران، مدیریت گردشگری، مدیریت فرهنگی. و البته به این معنا که انجمن تاریخ شفاهی فرصت تبدیل خاطره به «دانش قابل استفاده» را فراهم می‌کند.

۳- پیشگیری از تکرار اشتباهات ناشی از خطاهای انسانی، سوانح و مخاطرات از طریق بیان و تجزیه و تحلیل روایت واقعی سوانح (نظیر آتش‌سوزی هتل رامسر و...)، تصمیم‌ها، اشتباهات و راه‌حل‌ها فراتر از گزارش‌های رسمی اداری و سازمانی.

۴- تقویت سرمایه اجتماعی از طریق تقویت هویت ملی، افزایش اعتماد بین نسلی و مشارکت در شهرستان رامسر و شهرستان‌های اطراف. در واقع انجمن تاریخ شفاهی رامسر ایجادکننده سازه مفهومی «پل بین نسل‌ها» محسوب می‌شود. «بی‌ریشه‌شدن» و قطع ارتباط بین نسلی زمانی رخ می‌دهد که روایت نسل پیشین به نسل کنونی و نسل‌های آینده نرسد.

۵- ایجاد و حفظ پیوند هویت شفلی، فرهنگی، اجتماعی و رامسر و جلوگیری از گسست فرهنگی با در نظر گرفتن این واقعیت که شهرها صرفاً سازه‌های فیزی و بنی و خیابانها و میدانی نیستند، بلکه شهروندی با روایت‌های شهروندان بومی و مهاجر از حقوق شهروندی، آیین‌ها، واژگان تخص‌صی مشاغل بومی، گردشگری، تجارت، جنگ، حوادث و سوانح غیر مترقبه طبیعی و غیرطبیعی (نظیر ریزش‌های کوه، رانش‌ها در رودخانه و لیاसर، سیل و طغیان‌های چالکود و صفارود رامسر و...) معنا می‌یابد. در اینجا الگوهای زیسته واقعی ارائه می‌شود و اگر این روایت‌ها ضبط و ثبت و این صداها شنیده نشوند و از فرایند توسعه حذف شوند، توسعه نامتوازن و ناپایدار شکل خواهد گرفت.

۶- توانمندسازی کنشگران تاریخ شفاهی برای کارآفرینی و در گام بعدی ایجاد موزه تاریخ شفاهی رامسر، ایجاد سرای پیشکسوتان و خبرگان ایران در رامسر و جشنواره ملی و بین المللی تاریخ شفاهی رامسر.

در نهایت اینکه راه‌اندازی انجمن تاریخ شفاهی در شهرهای ساحلی شمال کشور از جمله رامسر، شکل‌دهنده حافظه زنده جنگل، کوه و دریاست؛ در همه حوزه‌ها دارای اثر سازمان‌ها و نهادها، سوانح و بحران‌ها، اجتماعی، فرهنگی و محلی، علم، فناوری، هنر، ورزش، صنعت و... است. انجمن‌های تاریخ شفاهی شرایطی فراهم می‌کنند که دانش ضمنی انسان‌ها قبل از فراموشی یا از دست رفتن حاملانش، ضبط و ثبت و منتقل شود. دانشی که پیش از این هرگز ثبت و ضبط و مکتوب نشده است. تاریخ شفاهی در راستای مدیریت دانش زمینه ارزش آفرینی از دانش را فراهم می‌کند.

تاریخ شفاهی؛ رامسر و فرصت‌های آینده
یکی از متغیرهای اثرگذار بر رونق گردشگری در هر کشوری، دستگاه سیاست خارجی آن کشور است. موفقیت دستگاه متولی سیاست خارجی در ترغیب سفر به ایران برای گردشگران غیرایرانی، منجر به افزایش رونق گردشگری خواهد شد.

جغرافیای سیاسی رامسر و اثرگذاری آن بر قدرت، منجر به ایجاد یک موقعیت ژئوپلتیک و استراتژیک برای این شهر در سطح ملی و حتی بین‌المللی شده‌است و اثرگذاری رامسر را بر تحولات تاریخی ایران افزایش داده‌است. رامسر در طول تاریخ معاصر، شاهد رویدادهای ملی و بین‌المللی با پیامدهای جهانی بوده‌است که روایت آنها از زبان کنشگران و ذینفعان، از جمله اقدامات آتی انجمن تاریخ شفاهی رامسر خواهد بود. اگر چه تاکنون از ظرفیت‌های رامسر در راستای توسعه ایران، استان‌های شمالی و حتی خود رامسر کمتر استفاده شده‌است، اما با رونق سیاست خارجی ایران، این شهر می‌تواند محل میزبانی بسیاری از رویدادهای بین‌المللی ورزشی، علمی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی به‌شود.

به رغم اینکه رامسر دارای هویت چند هزار ساله است و رامسریی‌ها در قرن معاصر شاهد رویدادهای مختلف در سطح ملی و جهانی بودند ولی اینکه تعداد کتاب‌های تاریخ شفاهی رامسر به ۱۰ عنوان کتاب تاریخ شفاهی هم نمی‌رسد. البته نباید حساب کتاب‌های «خاطره شفاهی» را یا «تاریخ شفاهی» با هم در نظر گرفت. تعداد کارگاه‌های آموزشی و دانش افزایی برگزار شده در مورد تاریخ شفاهی در این شهرستان کفایت پژوهشگران و دانشجویان این شهرستان و شهرستانهای همجوار را نمی‌کند. در کمتر پایان‌نامه یا پژوهش دانشگاهی و مقالات منتشر شده در دانشگاه‌های شهر رامسر، پژوهشی به تاریخ شفاهی مرتبط با رامسر اختصاص یافته‌است. از کنشگران اجتماعی تاسمئولان بازنشسته، تعداد کمی از آثار به شرح و ثبت تجربیات به‌جا مانده این افراد یا رویکرد تاریخ شفاهی اختصاص یافته‌است. البته در مواردی توسط علاقمندان مصاحبه‌هایی با این افراد انجام شد ولی در بیشتر موارد، این آثار فاقد فرایند تبدیل «خاطره شفاهی» به «تاریخ شفاهی» است. در سال‌های آتی، رویدادهای بسیاری با پیامدهای ملی و بین‌المللی در رامسر شکل خواهد گرفت که نیازمند ثبت و ضبط به صورت تاریخ شفاهی خواهد بود و انجمن تاریخ شفاهی رامسر می‌تواند در این خصوص نقش آفرینی کند.

سازمانی»، «فرایندها» و «پیشکسوتان» حوزه‌های مهم مورد کنکاش پژوهشگر تاریخ شفاهی برای مدیریت دانش صحیح است.

افزایش تعدادانجمن‌هاوموسسات تاریخ شفاهی در جهان

با توجه به جذابیت و اثرگذاری تاریخ شفاهی، شاهد غلبه ذائقه ذینفعان و مخاطبان تاریخ شفاهی در سید محصولات مرتبط با تاریخ، مدیریت دانش، جامعه‌شناسی و... به نسبت سایر محصولات هستیم. بر این اساس در جهان، موسسات و انجمن‌های تاریخ شفاهی متعددی به وجود آمدند. معمولاً هر انجمن تاریخ شفاهی متشکل از یک گروه متشکل از کنشگران و پژوهشگران تاریخ شفاهی با رویکرد علمی، پژوهشی و فرهنگی است که با هدف ثبت، حفظ و تحلیل تجربه‌ها و مخاطرات افسرد از طریق مصاحبه‌های هدفمند شکل می‌گیرد. تمرکز اصلی آن‌ها بر «دانش زیسته» انسان‌هاست؛ مطالبی که معمولاً در اسناد رسمی، آرشیوها و گزارش‌های مکتوب دیده نمی‌شوند. البته به عنوان مکمل از آن اسناد و بایگانی‌ها و آرشیوها استفاده کرد. اکنون تعداد انجمن‌ها و موسسات تاریخ شفاهی در جهان آن قدر زیاد شده‌است که می‌توان آن را جزیی از فرایند توسعه کشورها دانست.

انجمن تاریخ شفاهی و مدیریت دانش

انجمن‌های تاریخ شفاهی زمینه ساز پیوند تاریخ شفاهی و مدیریت دانش هستند. یکی از روش‌های پژوهش و حتی ابزار گردآوری داده در مدیریت دانش، تاریخ شفاهی است. استخراج بسته‌های دانشی حامل دانش ضمنی انسان‌ها از طریق تاریخ شفاهی امکان‌پذیر است. محور مدیریت دانش در هر دو رویکرد کلاسیک و نوین، تجربه‌نگاری است. مبنای تجربه‌نگاری، درس‌آموخته‌ها و انتقال تجربه بین نسل‌ها است. تاریخ شفاهی مکمل مستندسازی رسمی سازمان‌ها است.

لذا فعالیت کنشگران تاریخ شفاهی همانند کنشگران مدیریت دانش، در همه حوزه‌ها نظیر تاریخ سیاسی و نظامی، سازمان‌ها و نهادها، سوانح و بحران‌ها، اجتماعی، فرهنگی و محلی، علم، فناوری، هنر، ورزش، صنعت و... است. انجمن‌های تاریخ شفاهی شرایطی فراهم می‌کنند که دانش ضمنی انسان‌ها قبل از فراموشی یا از دست رفتن حاملانش، ضبط و ثبت و منتقل شود. دانشی که پیش از این هرگز ثبت و ضبط و مکتوب نشده‌است. تاریخ شفاهی در راستای مدیریت دانش زمینه ارزش آفرینی از دانش را فراهم می‌کند.

انجمن‌های تاریخ شفاهی چه کار می‌کنند؟

معمولاً در انجمن‌های تاریخ شفاهی، سیاست‌گذاری، تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری در امور زیر انجام می‌شود:
۱- طرحی و اجرای مصاحبه‌های سه گانه باز، ساختار یافته و نیمه ساختار یافته با کنشگران شاخص نظیر: فرماندهان، مدیران، هنرمندان، کارگران، زنان، فعالان اجتماعی و....

۲- برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی و دانش افزایی و روش‌شناسی تاریخ شفاهی، آموزش مصاحبه، اخلاق پژوهش، مستندسازی، آرشیو و تحلیل روایت.

۳- برگزاری یا مشارکت در برگزاری رویدادهای علمی و پژوهشی حوزه تاریخ شفاهی نظیر همایش، نشست علمی، جشنواره و....

۴- تولید و انتشار محتوا در قالب کتاب، مقاله، مستند، پادکست، آرشیو دیجیتال و....

۵- حفظ حافظه جمعی سراسری جلوگیری از فراموشی تجربه‌های فردی و سازمانی.

۶- پشتیبانی از تصمیم‌سازی‌های انتقال تجربه برای مدیریت، سیاست‌گذاری و یادگیری سازمانی.

انجمن تاریخ شفاهی رامسر

اهمیت و ضرورت ایجاد و فعالیت انجمن تاریخ شفاهی در شهر رامسر به عنوان یک شهر گردشگری، ساحلی با موقعیت جغرافیایی ویژه در سطح ملی و جهانی را می‌توان در موارد زیر مورد اشاره قرار داد:

۱- حفظ دانش بومی و نانوشته، حفظ میراث معنوی بومی و همچنین مشاغل سنتی تخصص استان‌های شمالی کشور نظیر نمادمالی رامسر و ده‌ها شغل بومی و تقویت اقتصاد خرد منطقه در رامسر و شهرهای همجوار در استان‌های مازندران، گیلان، گلستان و تهران در حوزه‌های گردشگری، دریانوردی، ورزشی، علمی، اقتصادی و سیاسی، دفاعی و....

۲- ایجاد زمینه افزایش بهره‌وری و کاهش هزینه‌ها در سطوح حکمرانی، مدیریت و حتی اقدام فردی از طریق انتقال تجربیات به دست آمده در مصاحبه‌ها و استخراج دانش ضمنی به وسیله تاریخ شفاهی و پشتیبانی از مدیریت دانش در شهرستان تاسطح ملی و از طریق فراهم نمودن زمینه حفظ تاریخ شفاهی در ساختارهای سازمانی، باید بر روی «حافظه سازمان» باشد. «فرهنگ سازمانی»، «اسناد، آرشیو و بایگانی

مرور «سرآمد» بر فعالیت‌های انجمن تاریخ شفاهی رامسر؛

فرصت‌های نادیده استان‌های ساحلی ایران

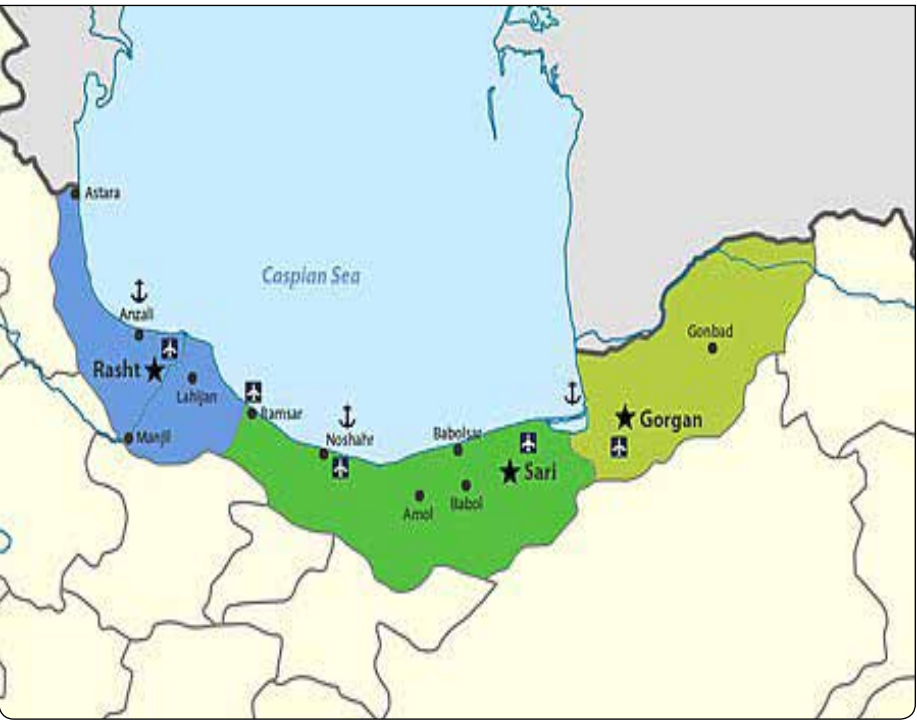
شرحی بر ضرورت راه‌اندازی و فعالیت ساختارهای تاریخ شفاهی در استان‌های ساحلی ایران

«دانشگاه کلمبیای امریکا خطور کرد و اجرایی شد و به اصطلاح گام نخست شکل‌گیری تاریخ شفاهی با این اقدام برداشته شد. پس از راه‌اندازی انجمن تاریخ شفاهی در سال ۱۹۶۶ میلادی و بخش تاریخ شفاهی دانشگاه هاروارد در سال ۱۹۶۷ میلادی، تاریخ شفاهی به عنوان موضوعی مهم در مجامع علمی و پژوهشی و فرهنگی جهان شناخته شد و مورد پذیرش قرار گرفت.

سال‌ها بعد، انجمن‌ها، مراکز و موسسات مطالعاتی تاریخ شفاهی در چند دانشگاه، از جمله در دانشگاه‌های آمریکا، کانادا و اروپا راه‌اندازی شد و فعالیت‌های محدودی نیز در این راستا در آمریکای لاتین و برخی از کشورهای آسیایی و آفریقایی به ثمر رسید.

با تشکیل انجمن جهانی تاریخ شفاهی در سال ۱۹۹۶ میلادی، تاریخ شفاهی جهان مرحله نوینی را تجربه کرد که از آن به «جنبش تاریخ شفاهی» یاد می‌کنند. تعدد آثار تولید شده در حوزه تاریخ شفاهی از مقاله و کتاب تارساله دکتری، خیره‌کننده بود. اقبال عمومی نیز به تاریخ شفاهی، منجر به تحریک ذائقه ناشران برای انتشار کتاب‌های تاریخ شفاهی و تهیه‌کنندگان و کارگردانان برای تولید فیلم‌های مستند تاریخ شفاهی شد.

در ایران نیز نخستین فعالیت‌های تاریخ شفاهی به پیش از انقلاب و در رادیو و تلویزیون آن زمان باز می‌گردد. پس از انقلاب و با شروع جنگ تحمیلی، تلاش‌های انجام شده برای ضبط و ثبت روایت رزمندگان و فرماندهان، تاریخ شفاهی در کشورمان رشد قابل ملاحظه‌ای داشت به گونه‌ای که فقط در مورد جنگ تحمیلی عراق علیه ایران تعداد حدود سه هزار عنوان کتاب تاریخ شفاهی منتشر شده‌است که البته این تعداد، مجزا از تعداد کتاب‌های خاطره شفاهی است. از سوی دیگر تاریخ شفاهی یک روش تحقیق و رویکردی نوین در ثبت تحولات رو به فراموشی محسوب می‌شود. «مارت کجسون راس» رئیس پیشین انجمن تاریخ شفاهی آمریکا معتقد است: «تاریخ شفاهی بیانگر یک روش تحقیق کیفی است. که بر مبنای مصاحبه با اشخاص استوار است. برای درک معانی، تفاسیر، روابط و تجربه‌های ذهنی. تاریخ شفاهی محصولی صوتی و تصویری است که سند اصلی

از سوی دستگاه تولید روایت منتشر می‌شد تا ابهامات در مورد درستی یا نادرستی روایت بر طرف شود. اما این تاریخ رسمی یک رُخ دیگر نیز دارد. یک رُخ مردمی که مکمل تاریخ رسمی و آشکارکننده کاستی‌های آن است. در واقع از وقتی که جایگاه مردم در برابر حاکمیت، ارتقاء یافت، روایت مردم نیز مهم‌تر از قبل محسوب شد. بر این اساس تاریخ شفاهی (Oral History) را نتیجه ظهور مردم‌سالاری در عرصه تاریخ و صدای بی صدایان نیز می‌دانند. البته امروز دیگر تاریخ شفاهی نه فقط یک شیوه برای ضبط و ثبت روایت‌های مردمی، بلکه در سطوح سه گانه «بازار گردآوری داده در روش‌های میدانی»، «روش تحقیق» و «نظریه» قابل بررسی است.

۱- دست اول) تاریخی و منبع اصلی پژوهش‌های تاریخی است».
۲- واقع تاریخ شفاهی، روشی پژوهشی برای ایجاد و نگهداری اطلاعات اصلی رخ داده در گذشته از اندوخته ذهنی افراد ذینفع در رخ داده‌های تاریخی و یا مشاهده کنندگان مستقیم آنها است. تاریخ شفاهی، در جستجوی اطلاعات مستند شفاهی است و به دنبال ثبت هرگونه تجربه انسانی است که با گذشت زمان و متأثر از تغییرات سیاسی و اجتماعی و فرهنگی در معرض نابودی قرار دارد. اگر چه اسناد و مدارک در گویاسازی تاریخ شفاهی مورد استفاده قرار می‌گیرند ولی در ساده ترین تعریف: تاریخ شفاهی یعنی تاریخ از زبان شاهدان و کنشگران، نه فقط از روی سند. البته تاکید می‌شود که باید به تفاوت «تاریخ شفاهی» و «خاطره شفاهی» نیز اشاره کرد. بر برخی از آثار خاطره شفاهی

که به صورت صوتی و تصویری و مکتوب ارائه شده است، صرفاً روایت شفاهی از رخ داده‌ها و خاطرات شفاهی محسوب می‌شود و هنوز به مرحله تاریخ شفاهی نرسیده است. مبنای تاریخ شفاهی، مصاحبه است ولی باید دانست که مصاحبه گام نخست در تاریخ شفاهی محسوب می‌شود.

حافظه سازمان، دغدغه پژوهشگر تاریخ شفاهی

شاید تصور شود که پژوهشگر تاریخ شفاهی صرفاً به خبرگان و پیشکسوتان توجه می‌کند. در حالی که در تاریخ شفاهی هر سازمانی و هر فرد مرتبط با سازمان باید به همه ابعاد حافظه سازمانی توجه شود. در ظاهر تمرکز پژوهشگر تاریخ شفاهی بر روی پیشکسوتان و روایت‌های آنان است. این در حالی است که برای کشف حقیقت، تمرکز پژوهشگر تاریخ شفاهی در ساختارهای سازمانی، باید بر روی «حافظه سازمان» باشد. «فرهنگ سازمانی»، «اسناد، آرشیو و بایگانی

گروه توسعه – دکتر رضا جهان‌فر- یکی از فرصت‌های کمتر دیده شده برای توسعه استان‌های ساحلی کشورمان به ویژه استان‌های ساحلی شمال کشور، بهره‌گیری از دانش‌ها و فنون نوین است. از جمله این دانش‌ها و فنون، «تاریخ شفاهی» محسوب می‌شود. اگر چه در استان‌های ساحلی و به صورت جزیره‌ای اقداماتی در خصوص تاریخ شفاهی انجام شده‌است ولی بررسی فعالیت‌های سازمان‌ها، ادارات و مجموعه‌های مستقر در استانهای ساحلی نشان دهنده ضعیف بودن اقدامات انجام شده در این خصوص به نسبت تهران و کلانشهرهایی همچون اصفهان و مشهد است. این یادداشت به فرصت طلایی ایجاد جریانی برای بهره‌مندی از دانشی نوین در سطح جهانی با سبک و سیاق استاندارد و دارای مزایای متعدد برای افراد و جامعه با عنوان «تاریخ شفاهی» در سطح ملی و بومی در مسیر توسعه استان‌های ساحلی اشاره دارد.

چرا تاریخ شفاهی مهم‌شد؟
برخی بر این باورند که انسان‌ها فقط زندگی نمی‌کنند، بلکه دربارهی معنای زندگی و تجربیات حاصل از آن نیز فکر می‌کنند و تمایل دارند که از تجربیات خود سخنج بگویند. این عمل نشانه‌ای از آگاهی است. در واقع هر انسان مجموعه‌ای از تجربه‌های شخصی و جمعی است. تجربیاتی ناشی از مشاهداتی که داشته‌است. شکست‌ها و پیروزی‌ها. مطالبی که یاد گرفته‌است. انتخاب‌هایی که داشته‌است. آگاهانه یا ناآگاهانه. از این زاویه انسان محصول انتخاب‌هایش است. با این رویکرد انسان تمایل به ثبت و ضبط نتایج انتخاب‌هایش و تجربیات طی شده در زندگی را دارد. می‌خواهد بداند که در کجای تاریخ نقش داشته و ثبت شده‌است.

اما مشکل اینجاست که تا چند دهه قبل، تاریخ مختص پادشاهان، فرماندهان و صاحبان قدرت و منصب و نسب و ثروت بود. روایت صاحبان قدرت توسط کاتبان به رشته تحریر در می‌آمد و برای اعتبار بخشی به آن روایت حتی ناقص، همراه با تحریف و فراموشی و جعل، اسنادی که

از سوی دستگاه تولید روایت منتشر می‌شد تا ابهامات در مورد درستی یا نادرستی روایت بر طرف شود. اما این تاریخ رسمی یک رُخ دیگر نیز دارد. یک رُخ مردمی که مکمل تاریخ رسمی و آشکارکننده کاستی‌های آن است. در واقع از وقتی که جایگاه مردم در برابر حاکمیت، ارتقاء یافت، روایت مردم نیز مهم‌تر از قبل محسوب شد. بر این اساس تاریخ شفاهی (Oral History) را نتیجه ظهور مردم‌سالاری در عرصه تاریخ و صدای بی صدایان نیز می‌دانند. البته امروز دیگر تاریخ شفاهی نه فقط یک شیوه برای ضبط و ثبت روایت‌های مردمی، بلکه در سطوح سه گانه «بازار گردآوری داده در روش‌های میدانی»، «روش تحقیق» و «نظریه» قابل بررسی است.

تاریخ شفاهی چیست؟

اگرچه برای پژوهش در مورد رویدادهای تاریخی، اسناد و مدارک گوناگونی برای بررسی وجود دارد، اما تاریخ شفاهی به عنوان مکمل اسناد و مدارک برای یافتن حقیقت، جایگاه خود را دارد. تعاریف و رویکردهای مختلفی در مورد تاریخ شفاهی وجود دارد.

تاریخ شفاهی یکی از منابع پژوهش در حوزه‌های مختلف علمی و پژوهشی از جمله تاریخ، مدیریت دانش، جامعه‌شناسی و ... محسوب می‌شود. تاریخ شفاهی به کارش، تشریح و شناسایی وقایع، رویدادها و حوادث گذشته مبتنی بر دیدگاه‌ها، دیده‌ها و شنیده‌ها و عملکرد شاهدان، ناظران و دست‌اندارکان آن رویدادها می‌پردازد.

اولین کنشگری جدی ثبت شده در مورد تاریخ شفاهی در سال ۱۹۴۸ میلادی رخ داد. در این سال ایده بهره‌گیری ضبط صوت برای ضبط و گردآوری خاطرات در فرایند مطالعه برخی از اسناد تاریخی به ذهن پرفسور «آلن نوین